

forstaaeligt, men man synes i øvrigt særlig at have Opmærksomheden henvendt paa et andet Forhold, nemlig om Hovedtingstedet og Hovedkontoret i den fremtidige større Retskreds skal være i Løgstør eller i Nibe, idet man i saa Henseende fra den sidstnævnte Bys Side har henvist til, at Nibe ligger mere centralt end Løgstør. Selve dette Spørgsmaal vil i øvrigt ikke i Øjeblikket kunne drøftes frit, idet Dommeren i Løgstør har forbeholdt sig at blive boende med Embedskontor i Løgstør, men naar Sagen til sin Tid, paa Grund af Embedsledighed i Løgstør, kommer til at ligge for, vil jeg finde det rimeligt — som ogsaa udtalt i Landstingets Betænkning —, at man ser at faa en saa central Beliggenhed for Retskontoret i denne ret store Retskreds som vel muligt.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings villige Behandling, idet jeg gentager, hvad den højtærede Justitsminister sagde, at Hensynet til disse Dommerembeders Besættelse, tillige ogsaa Hensynet til, at der foreligger en enstemmig Vedtagelse fra Landstinget, gør det ønskeligt, at man søger at gøre Udvalgsbehandlingen saa kort som vel muligt.

Hans Rasmussen: I en kongelig Anordning af 26. November forrige Aar er det bestemt, at Loven om Omordning af Tinglysningsvæsenet skal træde i Kraft den 1. April dette Aar. Under Hensyn hertil forstaaer jeg meget vel Justitsministeriets Ønske om at se det her foreliggende Lovforslag gennemført meget hurtigt, og jeg skal da ogsaa paa min Gruppes Vegne udtale Tilslutning til de hermed i Forbindelse staaende Bestemmelser i Lovforslaget. Jeg skal blot føje til Ønsket om, at den nye Ordning, man paa dette Omraade gaar ind under, maa vise sig at svare til de Forventninger, som gjorde sig gældende, den Gang man gennemførte Tinglysningsloven. Jeg har en Følelse af, at man ikke overalt i Landet er saa sikker paa, at det vil komme til at gaa saaledes, som man havde ventet og haabet, men det maa nu Tiden vise.

Med Hensyn til det andet Afsnit i Lovforslaget, Bestemmelserne vedrørende Nedlæggelse af visse Dommerembeder, skal jeg paa min Gruppes Vegne udtale, at vi overfor denne Sag ikke føler os staaende ganske frit, idet vi jo nemlig tidligere har givet vor Tilslutning til det Princip, som de her foreslaaede Bestemmelser hviler paa, Bestræbelserne for at formindske

Dommerembedernes Antal, ud fra den Opfattelse, at det kunde anses for forsvarligt at nøjes med et mindre Antal. Imidlertid gaar det jo saaledes, naar man rører ved den Slags Spørgsmaal, at der opstaar visse praktiske Vanskeligheder, som det ikke i ethvert Tilfælde kan forsvares ganske at se bort fra. Naar jeg saaledes ser paa det foreliggende Lovforslag, er der i hvert Fald to Nedlæggelser, som jeg synes, man bør have Lejlighed til at se lidt nærmere paa i et Udvalg.

Jeg standser først ved Forslaget om, at Ærø Retskreds skal nedlægges. Det forekommer mig at være noget haardt, for ikke at sige brutalt, overfor Befolkningen paa denne Ø, der jo danner et ret isoleret Omraade, og som hidtil har udgjort en selvstændig Retskreds, at Øen nu bliver degraderet paa den Maade, som Tilfældet er, og lagt ind under Langeland, med hvilken Ø man vist ikke har nogen særlig god Forbindelse. Og hvad opnaar man saa derved? Ja, man regner med en Besparelse paa 5 900 Kr. Jeg har tidligere, her fra denne Plads, udtalt min Tvivl med Hensyn til de Besparelser, som man mener at kunne opnaa ved forskellige Reforme paa Retsplejevæsenets Omraade. Jeg frygter for, at en hel Del af det, man mener at kunne indvinde, vil medgaa til Rejsseudgifter eller paa anden Maade forsvinde, saaledes at Slutresultatet ikke bliver nær det, man havde ventet. Men her gør alt-saa, synes jeg, Øens Beliggenhed sig i særlig Grad gældende, og det forekommer mig, som sagt, at være en noget haard Fremgangsmaade at ville lægge Ærø ind under Langeland. Skulde der endelig være Tale om at knytte Ærø til en anden Retskreds, vilde det forekomme mig, at man gjorde bedre i at forsøge at tilvejebringe en Forbindelse med en af de Retskrede, der har Tingsted i Svendborg. Men jeg skal ikke i Øjeblikket komme nærmere ind paa det, men blot udtale min Tilfredshed med, at vi faar Lejlighed til i et kommende Udvalg at se noget nærmere paa denne Sag.

Maa jeg til de Bemærkninger, jeg alt har gjort med Hensyn til Besparelserne og det formentlig forsvarlige i at indskrænke Dommernes Antal, føje den yderligere Bemærkning, at det dog maaske kunde være paa sin Plads, at vi i Fremtiden overvejede, om der ikke kunde gives de Dommere, som man nu synes har for lidt at bestille, en noget større Gerning at udføre. Vilde det være utænkeligt at udvide Dommernes Arbejde f. Eks. ved, at der paa